

Bez wątplenia było rasy Lakenvelder urozmaica krajobraz. Wygląda bowiem jak pomalowane wielkim pędzlem białą farbą. Odgrywało też pewną rolę w cyrkach.

Kolebką bydła Lakenvelder jest Holandia. Zwierzęta są użytkowane zarówno w kierunku mlecznym, jak i mięsnym. Ze względu na niską liczebność bydło to zostało wpisane na listę FAO ras zagrożonych wyginięciem. Dlatego też w Holandii jest objęte programem zachowania zasobów genetycznych. Na początku do programu ochrony tej rasy kwalifikowano osobniki, które mają w swoim genomie 96,88% genów pierwotnych rasy.

Trochę historii rasy Lakenvelder

Pierwsze wzmianki w literaturze na temat bydła Lakenvelder pochodzą z XVIII w. Co ciekawe, wskazują one na to, że bydło to było użytkowane wyłącznie przez ludzi z elity społeczeństwa holenderskiego. Podczas emigracji ludności holenderskiej do Stanów Zjednoczonych bydło tej rasy było również zabierane za ocean. Ze względu na swoje oryginalne umaszczenie z początku wystawiano je w cyrku. Właśnie „na obczyźnie”, w roku 1886, utworzono pierwszą księgę hodowlaną dla tej rasy. Natomiast w Holandii księgę założono później – w 1918 r. Amerykańscy farmerzy prowadzili selekcję bydła tej rasy pod kątem użytkowania mlecznego. Ze względu na walory przetwórcze mleka od krów tej rasy (zmaślanie śmietany) zaczęto krzyżować ją z innymi. **Skutkiem tego było zmniejszenie liczby pogłowia bydła Lakenvelder.** Obecnie stowarzyszenia hodowców w Holandii oraz Stanach Zjednoczonych trzymają pieczę nad tą rasą i zajmują się m.in. promocją produktów pochodzących z surowców pozyskiwanych od bydła Lakenvelder.

Jak wygląda rasa Lakenvelder?

Bez wątplenia osobniki tej rasy rzucają się w oczy. Wszystko za sprawą charakterystycznie rozmieszczonego białego pasa, który okala brzuch i oba boki zwierzęcia. Umaszczenie występuje w dwóch wariantach: czarno-białym oraz – rzadziej – czerwono-białym. Niepożądaną cechą w

Cechą charakterystyczną tego bydła jest biały pas, który okala brzuch i oba boki zwierzęcia.

Fot. Adobe Stock

umaszczeniu są białe nogi i bardzo nierówny pas brzuszny z mocno „powcinanymi” krawędziami. To bydło o średnim kalibrze. Krowy liczą 125–135 cm wysokości w kłębie i ważą 550–650 kg. Z kolei buhaje mierzą 140 cm w kłębie i ważą ok. 1000 kg.

Cechy użytkowe bydła Lakenvelder

Rasa Lakenvelder jest użytkowana dwukierunkowo, niemniej przede wszystkim dominuje użytkowanie mleczne. Od krów w laktacji można uzyskać 6–9 tys. kg mleka o zawartości 3,5–5,5% tłuszczu oraz 3,4–3,5% białka.

To zwierzęta o łagodnym usposobieniu, dobrze wykorzystujące paszę, w tym zielonki pastwiskowe i pasze gospodarskie. **W Holandii stada tej rasy są wypasane całodobowo.** Mięso od tych zwierząt jest dobrej jakości, o takich walorach jak smakowitość oraz idealna kruchość. Na opas kieruje się młode buhajki, które nie spełniają wymagań rasowych do dalszego rozrodu oraz wymagań programu dalszej hodowli.

Pierwsze wycielenia jałówek mają miejsce ok. 26–30. miesiąca życia. Warto przy tym zaznaczyć, że [ciężkie porody](#) występują rzadko.

Czy widzieliście na żywo bydło Lakenvelder?

Źródło

Szablicka D., Rozewicz M. (2017). Holenderskie bydło Lakenvelder – charakterystyka rasy. *Wiadomości Zootechniczne*, LV, nr 1, 48–54.